

V PLUTALU VEDO, KAJ JE MARKETING

Novi Sacmi za mini evropsko zaporko

Pogosto slišimo, da so pripravili delovno praznovanje oziroma praznik. Taka opredelitev je v popolnem nasprotju s Slovarjem slovenskega knjižnega jezika (III/974), kjer je zabeleženo, da je to »dan, ko se navadno ne dela, posvečen kakemu pomembnemu dogodku ali spominu nanj«. Za soboto 18. junija pa lahko dopolnimo tako razlago s tremi pridevniki: delovno, slavnostno, družabno praznovanje dneva Plutala.

Delovno praznovanje: V veliki proizvodni dvorani Industrije zapiralne embaže PLUTAL, Cesta v Gorice 8 je v svojem značilnem zvoku nekaj linij za izdelovanje kronskih zapork obogalo delavke in hitelo izdelovati te zelo iskane zaporko. Po trditvi direktorja Plutala Ivana Koželja grede še vroče do domačih in tujih porabnikov te vrste zapiralne embaže.

Ob strojih, ki obratujejo po tri izmene vse dni v tednu, vključno z nedeljo, pa so Plutalovci s strokovnjaki italijanske firme SACMI iz Imole postavili novo linijo za izdelovanje kronskih zapork, o kateri je Ivan Koželj navedel naslednja dejstva: »Oktober 1987. leta smo se pričeli pogovarjati o nabavi tega močnega stroja iz večih delov. Veliko težav smo morali premagati na obeh straneh meje, a s sodelovanjem Tržaške kreditne banke in firm Agroforest ter Leasest ter številnih strokovnih ustanov in služb iz Slovenije nam je uspelo vzpostaviti prvi »lising« za tak stroj med Italijo in Jugoslavijo.

Ta linija za izdelovanje kronskih zapork ima dvakrat večjo zmogljivost od podobnih linij, ki jih že imamo v Plutalu. Odlikujejo jo številni varčevalni elementi pri materialu, energiji, upravljanju in tudi računalniško programirano delo. Izjemna novost pa je njeno rezilno orodje iz karbidnih trdin. Letno bomo lahko na njej naredili 1,3 milijarde kronskih zapork. »Lising« pogodba je sestavljena za tri leta. Linija stane 1,4 milijona zahodnonemških mark, skupaj pa jo ocenjujemo na 2 milijardi (novih) dinarjev. Na njej smo pričeli izdelovati t.im. mini kronsko zaporko.

Zapitali smo, da v Plutalu tečejo stroji neprekinjeno. Trenutno so najbolj oskrbljeno podjetje z belo pločevino v Jugoslaviji. Po triletnih pogovorih pričakujejo sedaj tudi prve količine bele pločevine, ki velja po svetu za

strateški material, iz Brazilijske. Pogumno stopajo tudi v realizacijo izvoznih nalog. Lani so dosegli 3,5 milijona dolarjev izvoza, letos so že v prvih petih mesecih dosegli 2,3 milijona dolarjev izvoza in so prepričani, da bodo dosegli načrtovanih 8 milijonov. Če je devizni indeks sedaj 219 odstotkov, je dinarski nad 800 odstotkov. In ob vsem tem SO MORALI VRNITI DEL PLAČ.

Slovesno praznovanje: V dvorani Doma srednjih šol na Gerbičevi so se zbrali delegati delavskega sveta in družbenopolitičnih organizacij, predstavniki občine, pevci in pevke KUD »France Prešeren« iz Göteborga in domačega pevskega zbor in tisti delavci in delavke, ki so dopolnili 10, 20 in 30 let delovne dobe. Prav radi pa bi pozdravili tudi delavko Ivanko Fila, ki je Plutalu služila vseh 40 let.

V svojem politično realnem, poslovno pa optimističnem nagovoru je direktor Ivan Koželj Ponudil napolnilo za rešitev iz gospodarskih težav naše dežele in poudaril, da mora dober gospodarstvenik že nekaj let obvladati strateško planiranje, generalni element marketinga, da zmora premagati vse ovire, s katerimi se srečuje podjetje pri poslovanju doma in v tujini.

Med nastopanjem slovenskih pevcev iz Göteborga p.v. Mira kokala in domačih p.v. Mira Rozmana, so podpisali tudi listino o sodelovanju Plutala pri urejanju planinskega doma na Kredarici.

Družabno praznovanje: Ker je nova proizvodna dvorana napolnjena s stroji in izdelki, so se tokrat odločili, da se ob dnevu Plutala razvedrijo v Mostecu. Viški godbeniki so poskrbeli za zvokovno široko uvajanje v dobro razpoloženje, ansambel Odiseja pa je dokazal, da so večji muziciranja od slovitih »Trnovske fare« do najsodobnejših tujih in domačih zabavnih skladb.

Izredno produkcijsko vzdušje, ki vlada v Plutalu, saj imajo številne novosti tudi pri izdelavi okrasnih tulcev, izdelavi glav in strojev za zapiranje steklenic pa tudi pri obdelavi plute je marsikaj zanimivega, žene Plutal v izrazito kadrovske selekcije: nekvalificiranih ne sprejemajo več na delo, med premalo učinkovitimi strokovnimi strukturami pa bodo tudi izbrali le najbolj delavne in ustvarjalne.

STANE JESENOVEC

80 let Mizarstva Vič

Najbrž ga v petek, 17. junija v Klubu poslancev v Ljubljani ni bilo človeka, ki mu ne bi vsaj tu pa tam malce zaigralo srce. Toliko zanimivega se je narameč zgodilo tu v eni sami enourni prireditvi, ki so jo namenili 80-letnici Mizarstva Vič.

Več kot običajni proslavi je že na samem začetku dal pravi ton citraš Miha Dovžan, ki je zaigral staro »En fantič je na Trolsko vandral«, v nadaljevanju pa so bili njegovi milo nežni akordi skupaj s pevsko »glanc partijo« »večnega mladeniča« Toneta Kozlevčarja sploh poglavito jedro proslave.

O pomenu jubileja, 80-letnice Mizarstva Vič, je spregovoril njegov direktor Marjan Mihevc. V dokaj izčrpnem govoru je orisal celoten razvoj te viške delovne organizacije, hkrati pa namignil tudi na številne naloga, ki jih še čakajo.

»V zadnjem času smo pričla izredno naglemu razvoju tehnologije v lesni industriji,« je med drugim dejal Marjan Mihevc. »Kljub temu pa je Mizarstvo Vič, ki se je razvilo iz prvotne zadruge, ohranilo obliko individualne obrtniške proizvodnje in je najstarejše podjetje v Sloveniji, ki se je kot tako tudi obdržalo. To tradicijo ne bomo industrializirali v smislu specializacije, temveč še poudarjali raznovrstnost.«

Direktor 75 članskega viškega kolektiva se očitno dobro zaveda prednosti moderne tehnologije. »... Z doseženim ne smemo biti nikoli zadovoljni,« je dejal. »To je osnovni moto razvoja. Glavna usmeritev v Mizarstvu je zdaj največja možna mera posodobitve tehnologije. V to smer bomo tudi usmerjali največji možni finančni potencial. Pomembna naloga našega kolektiva pa je tudi v usmeritvi na izvozna tržišča. To naj bi predstavljalo vsaj 20 odstotkov celotnega produkta.«

Marjan Mihevc pri tem seveda ni mogel tudi mimo delovne bilance, ki so jo zabeležili v zadnjem času. Samo v lanskem letu so

v Mizarstvu Vič izdelali za 170 starih milijard izdelkov, k čemur je prav gotovo pripomogla tudi izredno ugodna kadrovska struktura (kar 98 odstotkov delovne sile je kvalificirane).

O viških mizarjih, pa tudi o drugih problemih in načrtih v občini je govoril tudi predsednik IS skupščine občine Stane Drojč (po mnenju mnogih govori bolj povezano in zbrano, kot drugi berejo), nato pa sta svoj lonček spet primaknila »Ribničan Urban«

Direktor Marjan Mihevc (na desni) podeljuje priznanja

Tone Kozlevčar in Miha Dovžan, povezovallec Vili Vodopivec pa je s krepkimi humorimi vložki nekajkrat spet pošteno ogrel celotno dvorano.

Na proslavi so ob tej priložnosti podelili tudi priznanja bivšim delavcem tega kolektiva, zunanjim sodelavcem in kupcem-partnarjem. Ta so prejeli:

Bivši sodelavci: Ivan Remic, Adolf Rejec, Franc Prebil, Leopold Ključevšek, Ivan Ferlan, Ivan Šemlak in Martin Petrič;

zunanj sodelavci: Alojz Hiršman, Andrej Gaberc, arh. Boštjan Hafner, arh. Jože Dobrin, arh. prof. dr. Jože Koželj, Janez Žmuc in Alenka Peternejl;

kupci-partnerji: Medicinska fakulteta, Lesnina, Slovenijales – Sektor za investicije, Mercatortehn – TOZD Investa, Stol Kamnik, IS SRS, Hotel Union, TOP Portorož – Hoteli, Krka Novo mesto, Kulturni dom Ivan Cankar in Žito – TOZD Maloprodaja.

B. VRHOVEC

Precejšnje težave in slabosti v organizacijah združenega dela

Predlog za ukrep družbenega varstva v Zmagi

V tej delovni organizaciji se v obdobju zadnjega leta in pol srečujejo s precejšnjimi težavami. Zato so lani sklenili z DO Grad pogodbo o izdelavi programa modernizacije in optimizacije poslovanja v DO Zmaga. Letos februarja so ga sprejeli, a z njegovim uresničevanjem pravzaprav zaradi izrednih kadrovskih in finančnih težav ne morejo biti zadovoljni, čeprav so nekaj manjših premikov le storili. Da je stanje v tej delovni organizaciji že več kot zaskrbljujoče povedo tudi podatki, ki jih povzemamo iz Zmaginega programa aktivnosti in ukrepov za odpravo vzrokov izgube po periodičnem obračunu za prvo letošnje tromesečje.

Slabšanje akumulacijske in reprodukcijske sposobnosti dobiva zaskrbljujoče razsežnosti. Poslovni sklad znaša realno nekaj več kot 160 milijonov, kratkoročno zadolževanje se je v prvem tromesečju izredno povečalo (s 550 na 787 milijonov dinarjev), izredno velik je primanjkljaj dolgoročnih virov, investicijske možnosti pa majhne, zaloge so se dodatno povečale in dosegle 1725 milijonov din, kar je več kot celotni prihodek DO v tem obdobju, kadrovska problematika je izjemno težavna, kar onemogoča kvalitetno delo, količinska proizvodnja sicer ne nazaduje a ostaja prisoten problem slabe kvalitete izdelkov, stroški poslovanja so previsoki, neporavnane terjatve so se z istim obdobjem lani povečale kar 30 krat, posebno izstopajoč problem predstavlja obrat v Mokronogu, ki posluje v izjemno slabih pogojih.

Vse to in že zgoraj omenjene težave kadrovskega finančnega področja narekujejo ta-

kojšnje in celovito razreševanje problema. Občinski izvršni svet se je zato odločil, da predlaga delegatom občinske skupščine že na junijskem zasedanju sprejem ukrepov družbenega varstva.

Padec proizvodnje v IPKU

Delovna organizacija Emona IPKO se je julija leta 1985 reorganizirala iz DO IKO TOZD IPKO v sestavi SOZD Emona. Njena osnovna dejavnost je proizvodnja, montaža in servisiranje opreme za živinorejske farme, kmetijsko opremo in mehanizacijo. Depolnilna dejavnost je proizvodnja, montaža in servisiranje plastičnih mas.

V prvih treh mesecih letošnjega leta so dosegli le 36 odstotkov obsega proizvodnje enakega lanskega obdobja odnosno 40 odstotkov plana. Akumulativna sposobnost je znašala le 41 odstotkov stopnje v podskupini dejavnosti.

Skratka ekonomski elementi in kazalci poslovanja DO Emona IPKO kažejo na slabšanje stanja v organizaciji. Pri iskanju vzrokov za nastali položaj je vrsta nepravilnosti – od neustreznega tržnega pristopa, premajhne zasedenosti zmogljivosti, neobdelanega jugoslovanskega trga, ne vključevanja na zunanji trg, do vprašan strokovne usposobljenosti za posamezna delovna mesta. Organizacija si prizadeva spremeniti proizvodni program, pri čemer razvija nov model skladiščne palete in kontejnerjev ter navezuje stike z drugimi OZD, pripravljajo tudi proizvodnjo mrežastih palet...

Zaradi prepočasnega prilagajanja tržnim razmeram terja trenutni položaj popolno angažiranje zaposlenih za izboljšanje tekočih

rezultatov in hkrati pospeševanje aktivnosti pri opredeljevanju razvojnih usmeritev in novih programov, ki bi zagotavljali polno zasedenost proizvodnih zmogljivosti. Ob tem stališču pa se je občinski izvršni svet zavzel tudi za razgovor v SOZD Emona.

Manjša proizvodnja v horjulski Iskri

DO Iskra Merilna elektronika Horjul zaposluje 325 delavcev od tega 200 režijcev, izobrazbena struktura kadrov je slaba. V letošnjem prvem tromesečju so proizvedli za 10 odstotkov manj kot v istem obdobju lani, pri čemer se je zlasti zmanjšal delež proizvodnje merilnih instrumentov. Vzroki so v zakonu o omejevanju investicij (občutno zmanjšal prodajo izdelkov), v opuščanju nekaterih nedonosnih programov in v delni zastarelosti programov. Letos uvrščajo v serijsko proizvodnjo nove izdelke, v zadnjem času so se ožje usmerili v proizvodnjo treh programov (prej šest).

Zelo jih obremenjuje najemanje vedno novih kratkoročnih kreditov. Tako so ob koncu aprila izkazovali 2100 milijonov dinarjev kreditov. Pravijo pa, da je trenutno stanje še slabše, zato potrebujejo dolgoročni kredit. Obratnih sredstev jim primanjkuje zaradi prevelikih zalog surovin in materiala, neuskaljenega planiranja proizvodnje in nabave, slabe povezanosti med finančno in strokovno službo in zaradi slabe proizvodnje gotovih izdelkov. Za izboljšanje poslovanja in likvidnosti že izvajajo nekatere ukrepe. Zdi se, da se v horjulski Iskri zavedajo težav in rešitve iščejo v pravi smeri – to je v odpravi likvidnostnih težav in selekcij proizvodnih programov.

40 let Elektroinštituta Milan Vidmar

V mesecu juniju je pomembno obletnico proslavil tudi Elektroinštitut Milan Vidmar. 40-letnico so obeležili s priložnostno slovesnostjo na kateri je spregovoril predsednik republiškega komiteja za energetiko Gvidou Kacl. Za pomembne dosežke v razvoju elektroenergetike so podelili Vidmarjeve plakete, ki so jih prejeli Inženirski biro Elektroprojekt, Elektroenergetski inštitut iz Varšave, SOZD Elektrogospodarstvo iz Maribora, Elektroinštitut iz Zagreba ter posamezniki: Franc Cunk, Ivan Golc, prof. dr. Anton Ogoreka, Bogdan Remše, Joško Rosina in dr. Dušan Sajovic.

V okviru jubileja pa so pripravili tudi posvetovanje o razvoju energetike v Sloveniji.